
TAULA RODONA

Antoni Sánchez i Lucas
Alcalde de l'Espluga de Francolí

Localització d'Espais d'Interès Natural del terme municipal de l'Espluga de Francolí: superfície 290 ha, però cal remarcar que el 80 % d'aquest espai és del comú o sia propietat municipal; això en facilita la protecció i la conservació.

Criticar la falta de legislació específica per a la protecció dels espais: tan sols i per sort, els plans generals urbanístics i les normes subsidiàries han estat les úniques proteccions eficaces.

Émfasi total i absoluta en què la protecció del medi natural passa per un equilibri i una comunió entre la millora de rendes del món rural i especialment de la pagesia, ja que perquè sigui eficaç la seva protecció cal que l'assumeixi la gent que hi viu i administra el territori, ajuntaments i consells comarcals els primers.

Cal dotar les zones de Catalunya de rendes baixes d'incentius suficients i no tan sols de subsidis, perquè es mantinguin les poblacions i que el patrimoni natural es contempli com un bé comú i, per tant, la seva protecció i millora passa perquè els que hi vivim assumim aquesta responsabilitat.

Cal elaborar un Pla General Territorial. Dins d'aquest, cal situar també els diferents plans sectorials de la protecció del medi natural.

No hem de fer victimisme de la situació de les rendes rurals, però no cal ser cap expert per comprendre la delicada i greu situació per què passa.

Els que vivim en aquestes zones hem de ser els primers de lluitar per millorar la qualitat de vida. L'explotació, i no em refereixo a la forestal, que és poc significativa, sinó més aviat en el sector serveis i turisme, perd uns bons recursos.

Necessitem, però, ajudes i creació conjunta per dur-ho a la pràctica.

Remarcar i entendre la dificultat que existeix al nostre país per fer un pla, «estudiar» la seva riquesa diferenciada el faria inútil. Sobre la figura d'una superfície d'espai, caldria afegir annexos de petits espais forestals, geològics i faunístics hidrològics que de vegades, en qualitat de formes, poden ser fins i tot superiors a les del propi espai.

Falta una gran política de forestació i reforestació. L'abandó de terres de conreu, per la causa que sigui, hauria de permetre d'aguantar la superfície arbrada, en uns casos amb espècies autòctones i en d'altres per la seva explotació, amb convenis amb propietaris i administracions.

Dificultats a l'hora d'establir la figura de gestió dels espais, sovint, i l'espai ocupa diversos municipis: en el cas nostre divuit municipis, cinc comarques i alguns espais en diverses províncies.

S'ha de trobar una figura prou representativa i, al mateix temps, àgil.

Cal comptar amb les associacions ecològiques, mediambientals, col·lectius de mestres d'estudis, centres excursionistes, escoltisme, etc., ja que el millor pla no és el més bonic, sinó el que és assumit per les administracions i associacions, és a dir, per la majoria de la societat.

És típic del nostre país de fer plans molt macos però impossibles de dur a terme a la pràctica per falta de consulta i, més freqüentment, per manca de recursos econòmics suficients.

Confiem que aquest Pla, del qual ningú no discuteix la necessitat, acompleixi les expectatives que molta gent hi ha posat i, pel que s'ha vist en aquestes jornades, el grau de sensibilització i compromís per part dels ajuntaments. Aquests són la peça bàsica perquè qualsevol pla territorial tiri endavant.